

Αυτός που κρατάει φθόνο στην καρδιά του, είναι σαν να κρύβει φίδια στον κόρφο του

Κόσμια και..μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Οι εθνικές εκλογές τής 21ης Αυγούστου είναι το θέμα που πρέπει να μάς απασχολεί για να 'χουμε τουλάχιστον τη ψευδαίσθηση ότι εμείς εκλέγουμε την κυβέρνηση. Αλλά σιγά τη δημοκρατία όπως την έκαναν σαν τα μούτρα τους με εκλογές τής πλάκας αυτοί που δεν θέλουν να πληρώνουν φόρους και ελέγχουν τα ΜΜΕ. Μια επιπλέον απόδειξη τής απόγνωσης τους επειδή ακόμη δεν έχουν "δέσει" την εκλογική νίκη τού Συνασπισμού, με όλα τα βρώμικα τεχνάσματα που χρησιμοποιήσαν μέχρι τώρα, είναι η πρόσληψη τού Μαρκ Λέιθαμ από το Κανάλι 9.

Για τον άνθρωπο αυτό με την υπέρβαρη χολή που χρησιμοποιεί για να δηλητηριάζει το Εργατικό Κόμμα, το οποίο τον ανέδειξε και τού εξασφάλισε ένα καλό εισόδημα όταν αποχώρησε από την πολιτική, "δημοσιογραφικό" καθήκον του είναι τώρα να πηγαίνει στις συγκεντρώσεις τής πρωθυπουργού, Τζούλια Γίλαρντ, για να την αποσταθεροποιεί με βίαιες χειραφίες και επιθετικές ερωτήσεις κρυμμένος πίσω από μαύρα γυαλιά ήλιου.

Γιατί τού ανέθεσε αυτό το καθήκον το Κανάλι 9; Και γιατί τον πληρώνει η οικονομική εφημερίδα των μεγαλοεπιχειρηματιών για να πυροβολεί το Εργατικό Κόμμα και τους ηγέτες του;

Το είχε προβλέψει προ πολλού ο Πολ Κίτινγκ ότι θα γίνουμε "μπανανία" και δυστυχώς επαληθεύτηκε, αφού το χρήμα, πολύ χρήμα, καταπολεμά τους δημοκρατικούς θεσμούς, με την παραπληροφόρηση και τον α-

ποπροσανατολισμό των εκλογέων. Αντί να βλέπουμε την πρωθυπουργό και να την ακούμε, βλέπουμε τον Τόνι Αμποτ σε πρωθυπουργικές εμφανίσεις χωρίς κανείς να ελέγχει τα όσα υπόσχεται ή να του κάνουν δύσκολες ερωτήσεις, βλέπουμε τον

εισοδήματος, σε βάρος των αναγκαίων υποδομών.

Τί υποσχέθηκε ο Τόνι Αμποτ στην ομιλία του για την επίσημη έναρξη τής προεκλογικής εκστρατείας τού Λίμπεραλ Πάρτι; Να σταματήσει τα έργα στα σχολεία, να σταματήσει τα

Οι εκλογές τής πλάκας

Μαρκ Λέιθαμ να την υπονομεύει και τον Κέβιν Ραντ για να θυμίζει την "κακούργα" Γίλαρντ που τον εκτόπισε από την πρωθυπουργία. Αλλά δεν βλέπουμε τον πρώην πρωθυπουργό των Λίμπεραλ, Μάλκολμ Φρέιζερ, όταν λέει ότι ο Τόνι Αμποτ δεν είναι έτοιμος για την πρωθυπουργία, ή τον πρώην Λίμπεραλ Θησαυροφύλακα, Πίτερ Κοστέλο και τον πρώην αρχηγό τού Λίμπεραλ Πάρτι, καθηγητή Τζον Χιούσον να λένε ότι ο Τόνι Αμποτ δεν έχει ιδέα περί οικονομίας. Οι υπερασπιστές των κροίσων δεν σταματούν μπροστά σε τίποτε για να σταματήσουν το δημιουργικό πρόγραμμα τού Εργατικού Κόμματος και θέλουν το κόμμα που θα τους μειώσει τον φόρο

"πλοία" των προσφύγων και να επιστρέψει στους κροίσους τα \$4 δις το χρόνο που υποσχέθηκαν να πληρώνουν σε μια Εργατική Κυβέρνηση, όταν τους έκανε έκπτωση η κα Γίλαρντ. Δικά του είναι τα \$4 δις που θέλει να χαρίσει στους δισεκατομμυριούχους;

Δικαιολογία των Λίμπεραλ για το τελευταίο είναι πως δεν πρέπει να φορολογούνται οι πιο επικερδείς επιχειρήσεις τής Αυστραλίας! Τότε ποιές επιχειρήσεις πρέπει να φορολογούνται, αυτές που δείχνουν ζημίες; Αυτά είναι τα οικονομικά κριτήρια τού Συνασπισμού.

Λένε ακόμη ότι δεν πρέπει να στενοχωρούμε τους κροίσους επειδή

τούς έχουμε ανάγκη για την... ευημερία μας. Τη δική μας ευημερία ή τη δική τους; Θα μάς τρελάνουν όπως το πάνε. Αλλά θα ήθελα να ρωτήσω ποιοί είναι πιο χρήσιμοι στην κοινωνία μας και με αυτό το κριτήριο δεν πρέπει να πληρώνουν φόρους.

Αυτοί που θησαυρίζουν κυριολεκτικά χωρίς να παράγουν τίποτε, οι μεταλλευτικές εταιρείες και οι τράπεζες, ή οι μικρές επιχειρήσεις που είναι η σπονδυλική στήλη τής οικονομίας μας, οι γιατροί που σώζουν ζωές, οι δάσκαλοι που προσφέρουν μόρφωση στα παιδιά μας, αυτοί που μαζεύουν τα σκουπίδια μας (σκεφτείτε τί θα γίνει χωρίς αυτούς), ή οι υδραυλικοί (φανταστείτε έστω δύο ημέρες χωρίς τουαλέτα ή ζεστό νερό)!

Αυτή η αισχρή προσπάθεια των δισεκατομμυριούχων ν' αλλοιώσουν το εκλογικό αποτέλεσμα με κάθε αθέμιτο μέσο που μπορούν να χρησιμοποιήσουν, δεν πρέπει να πετύχει. Ο λαός έχει δικαίωμα να εκλέξει έντιμα μια Λίμπεραλ κυβέρνηση αν τη θέλει και οι δημοσιογράφοι έχουν δικαίωμα να κατακρίνουν τους Εργατικούς όσο θέλουν, όπως γινόταν μέχρι τώρα και δεχόμεσταν αδιαμαρτύρητα την λαϊκή ετυμηγορία. Αλλά οι κροίσοι δεν έχουν δικαίωμα να χρησιμοποιούν τον Μαρκ Λέιθαμ, τον όποιο Μαρκ Λέιθαμ, για να πετύχουν το στόχο τους να μην πληρώνουν το μερίδιό τους στους φόρους.

Υ.Γ.: Συγχαρητήρια στον πολιτικό σχολιαστή, Λόρι Οακς, που είχε το θάρρος να κατακρίνει δημοσίως τους εργοδότες του επειδή έδωσαν δουλειά στον Λέιθαμ...

*** "Υποστηρικτές" τής Κοινότητας**

Τέτοια κατάντια να μάς διατάζουν οι Παλαιομερολογίτες "κάτω τα χέρια από την Κοινότητα", τέτοιο θράσος από ανώνυμους... Γνήσιους Ορθόδοξους Χριστιανούς να κάνουν μαθήματα δημοκρατίας στον πρόεδρο της Κοινότητας, Χάρι Δανάλη, έναν αυθεντικό δημοκράτη όπως το έχει αποδείξει τόσο με τη Συμφωνία τής Αθήνας, όσο και τώρα με τους Παλαιομερολογίτες, αλλά και να καταγγέλλουν ότι το συμβούλιό του νιάζεται μόνο για να γεμίζει τον κορβανά της.

Ποιοί ανέθεσαν στους Παλαιομερολογίτες το ρόλο προστάτη τού Κοινοτικού Θεσμού; Συγχαρητήρια!

*** Θανάσης Τσάνης**

Αναρρώνει με γρήγορους ρυθμούς ο παλιός συνεργάτης μας στον "Κόσμο" και φίλος, Θανάσης Τσάνης, ύστερα από μια ξαφνική επιδείνωση τής υγείας του που τον ανάγκασε να διακόψει τις διακοπές στην αγαπημένη του Ηπειρο για να επιστρέψει στο Σίδνεϊ για θεραπεία. Τις πιο θερμές ευχές μας στον αγαπητό Θανάση για πλήρη ανάρρωση και "σιδερένιος"!

*** Καλό**

Ο μικρός μαθητής γυρνάει την πρώτη μέρα από το σχολείο.

- Έμαθες τίποτα, παιδί μου, σήμερα; τον ρωτάει η μητέρα του.

- Απολύτως τίποτα. Αφού να φανταστείς πρέπει να πάω κι αύριο!

Ακόμη ένα:

Πιάει ο πατέρας το γιό του σε ηλικία 12 ετών και του λέει:

- Παιδί μου ήρθε η ώρα να μιλήσουμε για το sex...

- Ναι μπαμπά, τι θές να μάθει;

Ο Γρηγόρης Χρονόπουλος για την κηδεαία τού Πέτρου Πρίντεζη

Γιώργο, σ' αναζήτησα στην τελευταία παράσταση του φίλου μας του Πέτρου Πρίντεζη. Ξέρω το καθήκον δεν στο επέτρεψε και ξέρω ότι νοερά ήσουν εκεί. Γιατί ήταν όλοι εκεί. Φίλοι και δικοί και άνθρωποι που τον αγάπησαν, που του αναπαύοσαν την αγάπη που μοίραζε απλόχερα ο Πέτρος. Και έζησα καιρούς παλιούς γι' αυτό και σε αναζήτησα.

Ήταν όλοι εκεί.

Όλοι. Κι ο Νίκος ο Χριστόπουλος κι ο άλλος Πέτρος ο Κατσιμπούμπας κι ο Γιώργος ο Πλατιάς και τόσοι άλλοι. Όλοι όσοι δούλεψαν μαζί του στη γειτονιά, την απλή γειτονιά του Μπέλμορ με τα ωραία επιτεύγματα.

Και ξέρεις, η σεμνή αποχαρτιστήρια παράσταση έγινε με σκηνηκό το τέμπλο του Ιερού Ναού των Αγίων Πάντων που έφτιασε το Θεατρικό Συγκρότημα, η νεανική παρέα του Πέτρου.

Σίγουρα ήταν εκεί νοερά και ο εμπυχωτής, ο βοηθός και συμπαραστάτης της παρέας. Εκείνος ο νεαρός ιερέας που δημιούργησε με τους ενορίτες του το ναό των Αγίων Πάντων που είναι κόσμημα στην παροικία μας. Ο τωρινός Επίσκοπος Δέρβης.

Ναι, τους είδα όλους σε κείνη την πολυάνθρωπη παρουσία. Και είδα τους νέους εκείνου του καιρού που πάσχιζαν με αγάπη κι αυταπάρηση μέσα στη στερημένη εκείνη ατμόσφαιρα της εποχής να δημιουργήσουν αξιόλογες παραστάσεις. Και δημιούργησαν, χωρίς κομπασμούς και καυχισιολογίες έργα αξιώσεων.

Κι ο Πέτρος πρωτοπόρος σηματοφόρος έδινε με το μοναδικό ταλέντο του και με τον διαμαντένιο χαρακτήρα του δείγματα που ήταν μαθήματα και οδηγίες. Τον περιστοιχίζαν, τον χειροκροτούσαν και τον αποθέωναν.

Γιατί ο Πέτρος Πρίντεζης δεν ήταν απλά ο καλλιτέχνης. Ήταν το ξεχωριστό ταλέντο και αν ήταν στην Ελλάδα θα ήταν από τους κορυφαίους ηθοποιούς μας. Ο Πέτρος δεν έλεγε απλώς καλά τα λόγια του. Έμπαινε μέσα στο ρόλο και τον έντυνε, τον στόλιζε, δημιουργούσε τύπους.

Παράλληλα, όμως, με τον καλλιτέχνη αποχαρτίσαμε και έναν ωραίο άνθρωπο. Τον ξεχώριζε και τον στόλιζε ο χαρακτήρας του. Είχε εκείνη την ειλικρινή καλοσύνη που δίπλα στο θαυμασμό του ταλαντούχου καλλιτέχνη αγαπήσαμε και τον άνθρωπο. Δεν πίκρανε κανέναν, δεν έβλαψε κανέναν.

Και δεν ξιπάστηκε! Δύσκολο στον τομέα του χειροκροτήματος. Η σεμνότητά του και η ακεραιότητα του τον κράτησαν σεβαστό από όλους. Αυτόν τον ξεχωριστό συμπάρκο αποχαρτίσαν όλοι στην αποχαρτιστήρια παράστασή του. Κι ήταν η μόνη του παράσταση που, αντί το άφθονο γέλιο κάθε παρουσίας του στη σκηνή, σ' αυτήν υπήρχαν δάκρυα.

Και τον χειροκροτήσαμε για τελευταία φορά.

Όμως ο Πέτρος έστησε το άγαλμα του στην ιστορία του Ελληνισμού της παροικίας μας και κέρδισε την αγάπη μας με την οποία θα τον θυμούμαστε πάντα.

Στα γράφω γιατί έζησα άλλους καιρούς, άλλες εποχές και σε ένιωσα παρόντα.

Γρηγόρης Χρονόπουλος

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αγαπητέ Γρηγόρη, ασφαλώς θα ήθελα να χειροκροτήσω την τελευταία παράσταση τού Πέτρου. Όμως, όπως μια θεατρική παράσταση δεν ακυρώνεται ούτε με θάνατο, το ίδιο και η έκδοση μιας εφημερίδας. Πιστεύω ότι εμείς θρηνήσαμε τον Πέτρο με τον τρόπο μας όπως τον άξιζε και η σκέψη μας είναι κοντά στη σύζυγό του, τα παιδιά του και την εγγονούλα του γιατί -κακά τα ψέματα- σε κανέναν μας δεν θα είναι πιο αισθητή η απουσία του, πιο μεγάλο το πένθος για τον Πέτρο. Εύχομαι οι αμέτρητες αναμνήσεις και οι εντυχιωμένες στιγμές τους κοντά του να είναι η παρηγοριά τους.